

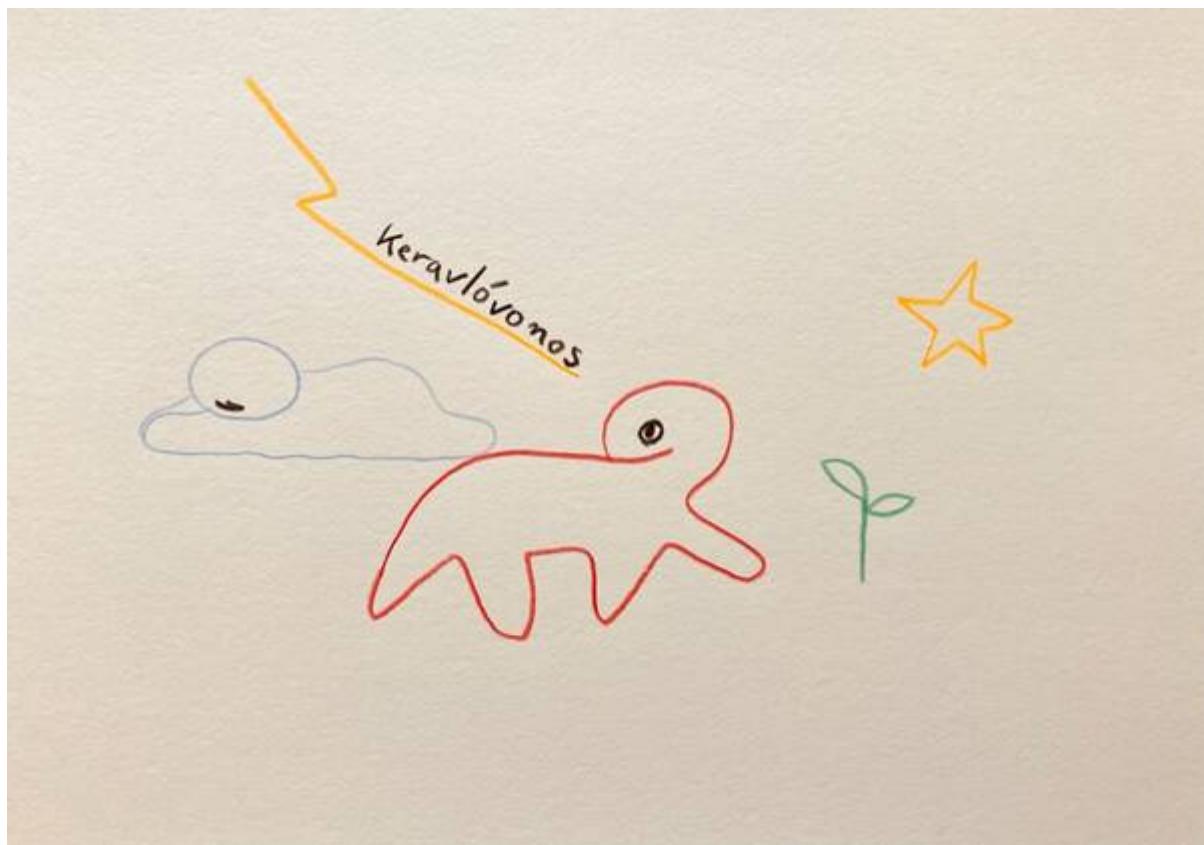
[To the overview "Resonanzräume der Usien"](#)

<< previous | [>>](next)

Δωμάτιο 10 - Κεραυλώνομος

Η ιστορία δεν αρχίζει με κεραυνό, αλλά με ανάσα. Σε ένα μικρό ελληνικό χωριό κοντά στην Καλαμάτα ζει ο Γιώργος, 74 ετών, μόνος σε ένα σπίτι με λευκούς τοίχους και ήσυχα δωμάτια. Ήταν ηλεκτρολόγος για το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του. Οι άνθρωποι έλεγαν: «Δεν μιλάει πολύ – αλλά όταν μιλάει, είναι αλήθεια.» Τώρα σχεδόν δεν μιλάει καθόλου. Η φωνή του στέκεται στα χείλη σαν παιδί που δεν ξέρει αν του επιτρέπεται να διακόψει. Αυτό το πρώι, η ομίχλη σκεπάζει την κοιλάδα. Ο Γιώργος βγαίνει ξυπόλητος· το χορτάρι είναι δροσερό κάτω από τα πόδια του. Στο λόφο στέκεται ένας μόνος, σκουριασμένος αλεξικέραυνος – αδρανής εδώ και δεκαετίες. Ο Γιώργος τον είχε εγκαταστήσει μόνος του, το 1982, όταν γεννήθηκε ο γιος του. Σταματά. Ύστερα σηκώνει το χέρι και αγγίζει το παλιό μέταλλο. Λέει: «Είμαι έτοιμος.» Ο ουρανός τρεμοπαίζει. Χωρίς βροχή, μόνο φως. Ούτε δυνατός ήχος. Μονάχα ένα ρεύμα που περνά μέσα του – όχι καταστροφικό, αλλά γεμάτο μνήμη. Αργότερα, ο Γιώργος κάθεται στην κουζίνα και γράφει για πρώτη φορά εδώ και χρόνια. Μία μόνο λέξη: Κεραυλώνομος. Λέει πως σημαίνει: «Αυτός που αφήνει τον κεραυνό να τον αγγίζει χωρίς να τον κάψει.» Το βράδυ, η ανάσα του θα είναι πιο ήσυχη. Όχι από κόπωση. Άλλα γιατί κάτι βαρύ έφυγε απ' αυτόν και δεν θα επιστρέψει.

[To the overview Resonanzräume der Usien](#)

From:
<http://www.stefanbudian.de/> - **Stefan Budian**

Permanent link:
http://www.stefanbudian.de/doku.php?id=resonanzraeume:resonanzraum_25-010_gr&rev=1749124432

Last update: **2025/06/05 13:53**

